

1. עברית שפה יפה
אורית סקלס-שנקר – עמוס ברזל

אות ועוד אות ועוד אות
כך מלים בעברית נוצרות
מלה אחת ועוד אחת
והנה יצרנו משפט.

בעברית אפשר הכל
לבקש, לספר או לשאל,
להגיד מה שמרגישים
לדבר עם עוד אנשים.

העברית שפה יפה להפליא
היא שלנו, שלכם וגם שלי
היא שונה מכל שפה אחרת
השפה העברית, פשוט נהדרת.

העברית שפה עתיקה
על לוחות הברית נחקקה,
העברית מיחדת כל כך
שכתבו בה את התנ"ך.

העברית שפה יפה להפליא...

2. עשרים ושתיים אותיות – עמוס ברזל

אלף, בית, גימל, דלת, הא, וו,
זין, חית, טית, יוד גם כן.
למד, מס, נון, סמך, עין, פא,
צדי, קוף, ריש, שין, ו – תו.

עשרים ושתיים אותיות,
עם נקוד הן מתחברות,
עשרים ושתיים אותיות,
מדברות וגם שרות.

חולם, פתח, חטף סגול, קמץ גדול,
חטף פתח, חיריק, צירה, ויש סגול.
קמץ קטן, דגש חזק, גם שוא כדאי,
קבוץ, שורק, חטף קמץ, מפיק ודי!

עשרים ושתיים אותיות...

3. מלים שמושיות - אורלי בינדר

יש כמה מלים יפות והן שמושיות,
תודה, סליחה, בבקשה, שלום להתראות.
קבלנו מתנה מידיד או ידידה,
איך נודה, נאמר מלה אחת ושמה תודה.
אם הרבצנו רבנו אז נגיד בלי מבוכה,
עוד מלה אחת, מלה יפה ושמה סליחה.
יש כמה מלים יפות...

אם רצינו לבקש אמרנו בלי בושה,
מלה כה חשובה - ושמה בבקשה.
מה נאמר ומה נוסף פה בלי כל הפתעות,
כשנפרדים אז מה אומרים - שלום להתראות!
יש כמה מלים יפות...

4. צורות – עמוס ברזל

עגול, האם אנחנו מכירים?
עגול, האם אנחנו מזהים?
עגול, עגול, עכשו אנחנו מכירים!

משלש, האם אנחנו מכירים?
משלש, האם אנחנו מזהים?
משלש, משלש, עכשו אנחנו מכירים!

רבוע, האם אנחנו מכירים?
רבוע, האם אנחנו מזהים?
רבוע, רבוע, עכשו אנחנו מכירים!

מלבן, האם אנחנו מכירים?
מלבן, האם אנחנו מזהים?
מלבן, מלבן, עכשו אנחנו מכירים!

עגול, משלש רבוע, מלבן,
עכשו אנחנו מכירים!

5. צבעי הקשת – אסנת אדם – עמוס ברזל

בשמים קשת
קשת בענן,
וקרני השמש
מלטפות אותן.

שמש וגם גשם
קסם של עולם,
כך נוצרת קשת
איזה עולם משלם.

אדם, כתם, צהב, ירק, כחל, סגל.
צבעתי עם מכחול.

מגפים יש לי,
מעיל ומטריה,
עם צבעי הקשת
הלב מלא שמחה.

אדם, כתם, צהב, ירק, כחל, סגל.
צבעתי עם מכחול.

6. ימי השבוע – עמוס ברזל

ביום ראשון מוחאים כפים,
ביום שני טופחים על הברכיים,
ביום שלישי רוקעים ברגלים,
ביום רביעי מרימים כתפיים,
ביום חמישי מגלגלים ידים,
ביום ששי משלבים ידים,
כי ביום שבת נחים, יום שבת נחים,
ושבוע חדש מתחילים.

7. איך חיות נעות

חדוה פרידמן/עמוס ברזל – עמוס ברזל
יש חיות ביבשה באויר ובים
נעות באפן משלם,
לכל חיה תנועה מיחדת
בעזרתה היא מתניידת.

סוס דוהר, נחש זוחל,
דג שוחה, נשר דואה.
עטלף מתעופף, צפרדע מנתרת,
צפור עפה, חפרפרת חופרת.

8. קול החיות – חֲדוּה פְּרִידָמֵן - עֲמוֹס בְּרָזֶל

לְכָל יִצְוֹר יֵשׁ קוֹל אַחֵר,
אִי אֶה, חֲמוֹר נוֹהֵר,
גַּע גַּע. בְּרוֹז מְגַעְגַע,
קוֹה, קוֹה, מְקַרְקֶרֶת הַצִּפְרָדַע.

אִי, אֶה, הַסּוֹס צוֹהֵל,
מִיֹּאוּ, חֲתוּל מִיִּלָּל,
הֵב, הֵב, הֵב, הַכֶּלֶב נוֹבַח
וּמְכַרִּיז כִּי בָּא אוֹרַח.

לְכָל אֶחָד יֵשׁ קוֹל,
אֲבָל אֲנִי יְכוּל,
לְחַכּוֹת אֶת קוֹל כָּלֵם
שֶׁל כָּל הַחַיּוֹת שֶׁבְּעוֹלָם.

וּבְלוּל בְּלִבּוֹל גָּדוֹל,
קוֹקוֹרִיקוֹ קוֹרֵא תְּרַנְגוּל,
וְהַתְּרַנְגֶּלֶת הַדּוֹגֶרֶת
קוֹד קוֹדָה הִיא מְקַרְקֶרֶת.

בַּזֵּז הַזְּבוּב מְזַמְזֵם,
ב..ו, הַדֵּב נוֹהֵם,
אֹה ה ה ה ה הֲאֵרִיָּה שׁוֹאֵג,
וְאִז אֲנִי קִצַּת מִפְּחַד.
לְכָל אֶחָד יֵשׁ קוֹל...

וְאִיזָה קוֹל עוֹשִׂים דְּגִים?
הַדְּגִים תְּמִיד שׁוֹתְקִים,
לְדְגִים אֵין קוֹלוֹת
הֵם רַק עוֹשִׂים בּוֹעוֹת.
לְכָל אֶחָד יֵשׁ קוֹל....

9. טִיּוֹל בְּשֵׁנָה/אֲסַנַּת אָדָם – עֲמוֹס בְּרָזֶל

תִּשְׁרִי, חֲשׂוֹן, כְּסָלוּ, טִבֵּת,
שִׁבְט, אֲדָר, נִיסָן, אֵיר,
סִינּוֹ, תְּמוּז, אָב, אֱלוּל,
כָּלֵם מְזַמְנִים אֱלִינוּ לְטִיּוֹל.

בְּכָל שָׁנָה כְּשֶׁמְגִיעַ מְגִיעַ הַסֵּתוֹ
עַל רֹאשׁ הַדְּקָל מְצִיץ הַלּוֹבֵב,
זֶהוּ סִימָן שֶׁל שָׁנָה חֲדָשָׁה
שֶׁחֲדָשׁ תִּשְׁרִי עוֹמֵד בְּרֹאשָׁה.

בַּחֲשׂוֹן נַחְלִיאֵלִי רָץ, פִּתְאוּם נַעֲלָם,
וּבַחֲדָשׁ כְּסָלוּ אוֹר מוֹפֵץ בְּעוֹלָם,
בַּחֲדָשׁ טִבֵּת פְּרוֹת הַהֶדֶר
וּבַשִּׁבְט שְׁקֵדָה וְלוֹבְשִׁים גַּם סוֹדֶר.

רַכְבֵּת, רַכְבֵּת, לֵה שְׁנַיִם עֶשֶׂר קְרוֹנוֹת,
נוֹסַעַת, מִתְּפַתֶּלֶת בֵּין אַרְבַּע עוֹנוֹת.
בְּתוֹךְ הַקְרוֹנוֹת נוֹסָעִים לָהֶם חֲדָשֵׁי הַשָּׁנָה,
כְּשֶׁמְגִיעַ תּוֹרֵם הֵם יוֹרְדִים בְּתַחֲנָה.

לִיצְנַיִם, נְסִיכוֹת, מְלָךְ, סוֹס וּפְרָפֶר
הַמּוֹן תַּחְפוּשׁוֹת מְקַשְׁטוֹת אֶת אֲדָר.
מִצָּה וּמְרוֹר, חֲרָצִיּוֹת וּפְרָגִים
בְּנִיסָן הָאֲבִיב מִתְּמַלֵּא בְּצַבְעִים.

עֲצֵמָאוֹת בְּאֵיר, מְדַלִּיקִים מְדוֹרוֹת
בְּסִינּוֹן חוֹגְגִים אֶת חַג שְׁבוּעוֹת.
בְּתִמּוֹז וּבְאָב הָאוֹוִיר הַבִּיל וְחַם
לְבָשׁוּ בְּגָד יָם וְרָצוּ לָיִם.

רַכְבֵּת, רַכְבֵּת, לֵה שְׁנַיִם עֶשֶׂר קְרוֹנוֹת....

הַחֲפֵשׁ תָּם הִגִּיעַ חֲדָשׁ אֱלוּל
הִנֵּה כָּבֵר הִגְעֵנוּ לְסוֹף הַטִּיּוֹל.
סִיּוֹם? לֹא מִמֶּשׁ, זֹהִי רַק הַתְּחִלָּה
כִּי שׁוּב מִתְּחִילָה לֵה שָׁנָה חֲדָשָׁה.

10. אַרְבַּע עוֹנוֹת – אוֹרְלִי בִּינְדֶר – עֲמוֹס בְּרָזֶל

אַרְבַּע עוֹנוֹת, אַרְבַּע עוֹנוֹת,
זוֹ אַחֵר זוֹ הֵן מְגִיעוֹת.
סֵתוֹ, חֲרָף, אֲבִיב, קִיץ וְשׁוּב פַּעַם סֵתוֹ,
שָׁנָה חֲדָשָׁה מְגִיעַ עֲכָשׁוּ.

סֵתוֹ, שְׁלֵכַת הָעֵלִים,
מִן הָעֵץ נוֹשְׂרִים נוֹפְלִים,
חֲרָף, גֶּשֶׁם, שְׁלוּלִיּוֹת,
קָר, מְעִיל וּמְטוֹרִיּוֹת.
אַרְבַּע עוֹנוֹת, אַרְבַּע עוֹנוֹת....

אֲבִיב, פְּרָחִים וְשֶׁמֶשׁ אוֹר
הַכֹּל מְרַהֵיב, תִּשְׁרִי צְפוֹר.
קִיץ, שֶׁמֶשׁ וְגֵלִים
חַם וְגִלְדָה אוֹכְלִים.

אַרְבַּע עוֹנוֹת, אַרְבַּע עוֹנוֹת,
זוֹ אַחֵר זוֹ הֵן מְגִיעוֹת.
סֵתוֹ, חֲרָף, אֲבִיב, קִיץ וְשׁוּב פַּעַם סֵתוֹ,
שָׁנָה חֲדָשָׁה מְגִיעַ עֲכָשׁוּ.

11. אוֹתִיּוֹת סוֹפִיּוֹת – חֲדוּה פְּרִידָמֵן – עֲמוֹס בְּרָזֶל

מָה מִיֵּחַד לְכַף מִם נוֹן פֹּא וְצָדִי בְּעֵבְרִית?
שֶׁהֵן נִכְתְּבוֹת גַּם בְּאוֹת סוֹפִית.

מְזַמֵּן כָּבֵר מְשִׁהוּ הַחֲלִיט
שֶׁהֵן תִּכְתְּבֵנָה גַּם בְּאוֹת סוֹפִית.

אֵיךְ כּוֹתְבִים לִילָךְ? לְמַד, יוֹד, לְמַד וְכַף סוֹפִית.
מְזַמֵּן כָּבֵר מְשִׁהוּ הַחֲלִיט
שֶׁלִּילָךְ כּוֹתְבִים בְּכַף סוֹפִית.

אֵיךְ כּוֹתְבִים נוּעַם? נוֹן וּו עֵין וּמִם סוֹפִית.
מְזַמֵּן כָּבֵר מְשִׁהוּ הַחֲלִיט
שֶׁנוּעַם כּוֹתְבִים בְּמִם סוֹפִית.

אֵיךְ כּוֹתְבִים מְעִיין? מִם, עֵין, יוֹד, וְנוֹן סוֹפִית.
מְזַמֵּן כָּבֵר מְשִׁהוּ הַחֲלִיט
שֶׁמְעִיין כּוֹתְבִים בְּנוֹן סוֹפִית.

אֵיךְ כּוֹתְבִים אֶסָף? אֶלֶף, סָמֶךְ, וּפֹא סוֹפִית.
מְזַמֵּן כָּבֵר מְשִׁהוּ הַחֲלִיט
שֶׁאֶסָף כּוֹתְבִים בְּפֹא סוֹפִית.

אֵיךְ כּוֹתְבִים פְּרָץ? פֹּא, רִישׁ וְצָדִי סוֹפִית.
מְזַמֵּן כָּבֵר מְשִׁהוּ הַחֲלִיט
שֶׁפְּרָץ כּוֹתְבִים בְּצָדִי סוֹפִית.

12. שיר ההפכים - אורלי בינדר - עמוס ברזל
מה הפוך מרעש? זה שקט כמובן,
אם אומרים גדול, אז ההפך הוא קטן,
אם אומרים בפנים, ההפך הוא בחוץ,
מתוקה הסכריה והלימון חמוץ.

לכל דבר ישנו הפוך, הפוך ולא שונה,
מה הפוך ממה אם שואלים אני עונה. אני עונה.

שמים יש למעלה, ולמטה אדמה,
ביום יש לנו אור, בלילה חשך אלא מה?
מה הפוך מברוגז? שלם כמובן,
על תהיה עצוב, אלא שמח כל הזמן.
לכל דבר ישנו הפוך...

מה הפוך מחם? הפוך מחם זהו קר,
מה הפוך מזול? הפוך מזול הוא היקר,
מה הפוך מקו ארץ, זהו קו קצר,
מה הפוך מהתחלה? זה סוף וזה נגמר.
לכל דבר ישנו הפוך.....

13. חשוב דבור עברי - חדוה פרידמן - עמוס ברזל
לכל פריט ואביזר
יש תפקיד מאוד מגדר,
חשוב דבור עברי תקין
כדי שזה את זה נבין.

נעלים - נועלים,
כובע - חובשים,
גרבים - גורבים,
מכנסים - לובשים.

לכל פריט ואביזר...

כפתורים - מכפתרים,
צעיף - כורכים,
משקפים - מרפיבים,
חגורה - חוגרים.

לכל פריט ואביזר...

14. התעמלות למיתרי הקול - עמוס ברזל

התעמלות למיתרי הקול
נתחיל באות א ב - אה

אה, אה, אה, אה, אה, אה, X4
אה

אה, אה, אה, אה, אה, אה, X4
אי

אי, אי, אי, אי, אי, אי, X4
או

או, או, או, או, או, או, X4
או

או, או, או, או, או, או, X4

הברות הן חברות
חמש בכל שפה,
נחמם את הקול
כי כל אחד יכול.

ועכשו נתחיל באות...?

15. לכל אחד יש תפקיד - אורלי בינדר - עמוס ברזל
הרופא מרפא, הכבאי אש מכבה,
הציר מציר, הספר מספר,
הטבח מטגן, הנגן מנגן,
השוטר מכוון, המהנדס מתכנן, אהה.

לכל אחד בעולם, תפקיד כה מיחד,
כך הופכים כלנו לשלם האחד.

הרקדן רוקד, הסבל מסע סוחב
המורה מלמד, והסופר כותב,
המשורר כותב שירה, החקלאי חטה קוצר,
הנהג נוהג, הליצן תמיד חוגג. אהה

לכל אחד בעולם תפקיד כה מיחד,
כך הופכים כלנו לשלם האחד.

16. כלים בתנועה - חדוה פרידמן - עמוס ברזל

במכונית - נוסעים,
על האופנים - רוכבים,
בסירה - שטים,
באניה - מפליגים.

באירון - טסים,
עפיון - מעיפים,
ברכבת - נוסעים,
רחפן - מטיסים.

כל כלי מפעל כפי שהוא בנוי
ולכל פעלה נתנו כנוי.

17. חמש אצבעות - עמוס ברזל

חמש אצבעות בכף היד [X2
לכל אחת שם מיחד.

האצבע הקטנה היא זרת,
זרת, זרת, מגנדרת.
האצבע הבאה קמיצה,
קמיצה, קפצה קפיצה.

האצבע הגבוהה, אמה
אמה, מה היא אמרה,
האצבע הבאה היא אצבע,
כי ככה לה קוראים, אצבע.

האצבע העבה היא אגודל
אגודל, הוא קצת יוצא מהכלל.

חמש אצבעות בכף היד [X2
לכל אחת שם מיחד.

חמש אצבעות הן:
זרת, קמיצה, אמה, אצבע אגודל.

18. תרגול אותיות – עמוס ברזל
אותיות, עשרים ושתיים X2

אֶלֶף, בֵּית, [אֶלֶף בֵּית] גִּמְל, דָּלֶת, [גִּמְל דָּלֶת]
הָא וו, [הָא וו] זֵין, חֶת, [זֵין חֶת]
אותיות, עשרים ושתיים.

טֵית, יוּד, [טֵית, יוּד] כָּף, לָמֵד, [כָּף לָמֵד]
מֵם, נוּן, [מֵם נוּן] סָמֵךְ, עֵינ, [סָמֵךְ עֵינ]
אותיות עשרים ושתיים.

פֶּה צָדִי, [פֶּה, צָדִי] קוֹף, רֵישׁ, [קוֹף רֵישׁ]
שֵׁין תּו, [שֵׁין תּו] אותיות, עשרים ושתיים,
אותיות, עשרים ושתיים X2
{וּעֲכָשׁוּ מֵהָאוֹת הָאֲחֵרוֹנָה, לְרֵאשׁוֹנָה}

תּו, שֵׁין, [תּו שֵׁין] רֵישׁ קוֹף, [רֵישׁ קוֹף]
צָדִי, פֶּה, [צָדִי פֶּה] עֵינ, סָמֵךְ, [עֵינ סָמֵךְ]
אותיות, עשרים ושתיים

נוּן, מֵם, [נוּן מֵם] לָמֵד, כָּף, [לָמֵד כָּף]
יוּד טֵית, [יוּד טֵית] חֶת, זֵין, [חֶת זֵין]
אותיות, עשרים ושתיים.

וּו, הָא, [וּו הָא] דָּלֶת, גִּמְל, [דָּלֶת גִּמְל]
בֵּית, אֶלֶף, [בֵּית אֶלֶף] אותיות, עשרים ושתיים.

19. אָנִי לוֹמֵד חֶשְׁבוֹן – עמוס ברזל
אָנִי לוֹמֵד חֶשְׁבוֹן מֵאֶחָד עַד עֶשֶׂר,
וְכֵן אֲדַע הַרְבֵּה יוֹתֵר.

אֶחָד וְעוֹד אֶחָד הֵם שְׁתַּיִם,
שְׁתַּיִם וְעוֹד אֶחָד הֵם שְׁלֹשׁ,
שְׁלֹשׁ וְעוֹד אֶחָד הֵם אַרְבַּע,
אַרְבַּע וְעוֹד אֶחָד הֵם חֲמֵשׁ,
חֲמֵשׁ וְעוֹד אֶחָד הֵם שֵׁשׁ,
שֵׁשׁ וְעוֹד אֶחָד הֵם שִׁבְעַת,
שִׁבְעַת וְעוֹד אֶחָד הֵם שְׁמוֹנֶה,
שְׁמוֹנֶה וְעוֹד אֶחָד הֵם תְּשַׁע,
תְּשַׁע וְעוֹד אֶחָד הֵם עֶשֶׂר.

אָנִי לוֹמֵד חֶשְׁבוֹן ...

[וְעֲכָשׁוּ נִלְמַד חֶשְׁבוֹן מֵעֶשֶׂר לְאֶחָד,
מוֹכְנִים? בְּבִקְשָׁה.]

עֶשֶׂר פְּחוֹת אֶחָד הֵם תְּשַׁע,
תְּשַׁע פְּחוֹת אֶחָד הֵם שְׁמוֹנֶה,
שְׁמוֹנֶה פְּחוֹת אֶחָד הֵם שִׁבְעַת,
שִׁבְעַת פְּחוֹת אֶחָד הֵם שֵׁשׁ,
שֵׁשׁ פְּחוֹת אֶחָד הֵם חֲמֵשׁ,
חֲמֵשׁ פְּחוֹת אֶחָד הֵם אַרְבַּע,
אַרְבַּע פְּחוֹת אֶחָד הֵם שְׁלֹשׁ,
שְׁלֹשׁ פְּחוֹת אֶחָד הֵם שְׁתַּיִם,
שְׁתַּיִם פְּחוֹת אֶחָד הֵם אֶחָד.

אָנִי לוֹמֵד חֶשְׁבוֹן...

20. בְּקֵשׁ סְלִיחָה – אוֹרֵלִי בִּינְדֵר – עמוס ברזל

אִם פָּגַעְתָּ בְּחֵבֶר, בְּקֵשׁ סְלִיחָה
אִם לִקְחַת מִשְׁהוּ שְׁלֹא שְׁלָךְ.

הַבְּטִיחַ לִי וּלְכֻלְכֶם
לְהִתְחַשֵּׁב בְּכָל אָדָם
לֹא לְהִרְבִּיעַ, לְהִיּוֹת עֹדֵן
וְגַם חֵבֶר טוֹב וּמִבֵּין.

אִם דַּחַפְתָּ אוֹ נִדְחַפְתָּ בְּשׁוֹרָה
אֶל תִּתְבַּיֵּשׁ, בְּקֵשׁ סְלִיחָה.

הַבְּטִיחַ לִי וּלְכֻלְכֶם...

אִם הִרְגַּזְתָּ מִיִּשְׁהוּ בְּלִי כְּנִיָּה
אֶל תִּתְבַּיֵּשׁ, בְּקֵשׁ סְלִיחָה.

הַבְּטִיחַ לִי וּלְכֻלְכֶם...

21. תִּנּוּ לְזָמֵן אֶת זְמַנּוֹ – עמוס ברזל

תִּנּוּ לְזָמֵן לַעֲשׂוֹת אֶת שְׁלוֹ
תִּנּוּ לְזָמֵן לְבוֹא בְּעַצְמוֹ
תִּנּוּ לְזָמֵן לְהַשְׁלִים אֶת דְּרָכּוֹ
תִּנּוּ לְזָמֵן לַעֲשׂוֹת אֶת שְׁלוֹ.

תִּנּוּ לְזָמֵן לְעֵבֵר בֵּין שְׁבִילִים
תִּנּוּ לְזָמֵן לְהַקְשִׁיב לְמַלְאִים
תִּנּוּ לְזָמֵן לְהִתְאַיֵּם בֵּין עַמִּים
תִּנּוּ לְזָמֵן אֶת זְמַנּוֹ.

פְּזָמוֹן:

גַּם אִם לֹא תֵאִיצוּ
וְדַאִי הוּא יָבוֹא,
גַּם אִם לֹא תִלְחִיצוּ
הוּא יִשְׁמִיעַ קוֹלוֹ
רַק מְלָה אַחַת הַבְּטִיחוּ
לְתֵת לְזָמֵן אֶת זְמַנּוֹ.

תִּנּוּ לְזָמֵן לְהִבִּין כָּל חִלוּם,
תִּנּוּ לְזָמֵן לְחַלֵּף בְּשִׁלוּם,
תִּנּוּ לְזָמֵן לְהַשְׁכִּים כָּל יוֹם
תִּנּוּ לְזָמֵן לַעֲשׂוֹת אֶת שְׁלוֹ.

תִּנּוּ לְזָמֵן לְעַמֵּד בְּזַמְנִים,
תִּנּוּ לְזָמֵן לְשִׁנוֹת אֲנָשִׁים,
תִּנּוּ לְזָמֵן לְהִרְקִיעַ שְׁחָקִים
תִּנּוּ לְזָמֵן אֶת זְמַנּוֹ.

פְּזָמוֹן:

גַּם אִם לֹא תֵאִיצוּ
וְדַאִי הוּא יָבוֹא,
גַּם אִם לֹא תִלְחִיצוּ
הוּא יִשְׁמִיעַ קוֹלוֹ
רַק מְלָה אַחַת הַבְּטִיחוּ
לְתֵת לְזָמֵן אֶת זְמַנּוֹ.

